

Smrť, posledný súd a večný život

Úprimne povedané, nemyslím si, že sa to stane takto. Skôr verím, že hneď po smrti sa každý z nás objaví pred Ježišom, ale nebude to Pán, ktorý prehodnotí náš život a preskúma dobré a zlé z neho. My sami to urobíme v pravde a čestnosti. Každý má pred sebou úplné videnie svojho života a tak okamžite uvidíme skutočný duchovný stav duše a pôjdeme tam, kde nás tento stav zavedie. Bude to slávnostný okamih osobnej pravdy, obrovský a definitívny moment, tak konečný ako miesto, kde sa sami pošleme. Pozrime sa na prípad osoby, ktorá ide do očistca. Bude smutná, že sa nedostane okamžite do raja. To ju prinúti pochopiť, že očistenie na zemi nebolo úplné a pocíti okamžitú potrebu očisťovania v očistci. Jej snaha pristúpiť k pohľadu na Boha bude silná a túžba po oslobodení od váhy bolesti nahromadených počas pozemského života bude presvedčivá.

Posledný súd: Bude to láska, ktorá nás bude súdiť. *Posledný súd nastane vo chvíli slávneho Kristovho návratu. Iba Otec pozná tú hodinu a deň, len on rozhoduje o jeho príchode. Vtedy skrze svojho Syna Ježiša Krista vynesie svoj definitívny rozsudok nad celými dejinami. Spoznáme posledný zmysel celého diela stvorenia a celej ekonómie spásy a pochopíme obdivuhodné cesty, po ktorých Božia prozreteľnosť viedla všetko k poslednému cieľu. Posledný súd ukáže, že Božia spravodlivosť víťazí nad všetkými nespravodlivosťami, ktorých sa dopustili jeho stvorenia, a že Božia láska je silnejšia ako smrť.* (KKC 1040)

To je jedna z najťažších skutočností, ktoré treba pochopiť. Posledný súd sa zhoduje s návratom Krista, ale nepoznáme presný čas, kedy príde. Vieme, že ho predchádza vzkriesenie z mŕtvych. V tomto presnom okamihu sa definitívne a celosvetovo skončí história sveta. Katechizmus znova spresňuje: *„Pred Ježišom Kristom, ktorý je Pravda, sa definitívne ukáže pravda o vzťahu každého človeka k Bohu.*

očami exorcistu

Základnou otázkou je: aký konkrétny vzťah má každý človek s Bohom? Ako som už spomenul, veľkolepá odpoveď sa nachádza v Matúšovom evanjeliu. Spasení a zatratení budú vyberaní na základe ich pomoci alebo odmietnutia Krista v chorých, v hladných a chudobných (Mt 25,31-46). Z toho vychádzajú dva základné prvky. Prvým je rozdelenie tých, ktorí idú do raja a ktorí idú do pekla, teda medzi spasenými a odsúdenými. Druhý pohľad na tento súd je skrze lásku. Božie prikázania a všetky ostatné príkazy sú zhrnuté iba v jednom prikázaní: *“Toto je moje prikázanie: Aby ste sa milovali navzájom ako som ja miloval vás.”* (Jn 15,12).

Môžeme ľahko pochopiť, že tento príkaz je adresovaný každému ľudskému svedomiu v každom veku vrátane tých, ktorí žili pred Kristom a tými, ktorí dnes, ako i v minulých storočiach, nikdy nepočuli o Synovi človeka. Preto vyvrcholenie tejto úžasnej pasáže nájdeme v slovách: *“Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.”* (Mt 25,40).

Ak každý človek – okrem náboženstva, svojej kultúry, svojej doby a akejkolvek inej okolnosti – miloval svojho blížneho, miloval osobne aj Pána Ježiša. Akýkoľvek vzťah s našimi bratmi a sestrami v akejkolvek lokalite, v akomkoľvek veku alebo v akejkolvek situácii je vzťahom s Ježišom Kristom osobne. Každé ľudské stvorenie, ktoré dosahuje naplnenie svojich ľudských vzťahov, je zároveň spojené s Bohom. Z tohto dôvodu je láska k blížnemu základným predpokladom života. Ján Evanjelista nám pomáha pochopiť, že *kto nemiluje brata, ktorého vidí, nemôže milovať Boha, ktorého nevidí.* (1Jn 4,20).

BOŽÍ RYTIER

Informačný týždenník Rímskokatolíckej farnosti sv. Martina Radatice

11. 11. 2018, ročník XIV., č. 45 bozirytier1@gmail.com

32. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ

Sv. Martin, patrón našej farnosti – oroduj za nás

Sv. Martin sa narodil v meste Szombathely na území dnešného Maďarska okolo roku 316 v pohanskej rodine. Jeho otec mal vysokú hodnosť vo vojsku, bol tribúnom (plukovníkom). Rodičia sa presťahovali do Pavie v severnom Taliansku. Neboli síce pokrstení, ale veľmi dbali na to, aby Martina nepokazili vojaci svojou nemravnosťou a tvrdosťou. Malý Martin bez vedomia rodičov začal chodiť na stretnutia katechumenov (tých, čo sa pripravujú na krst). Keď mal pätnásť rokov, mal byť pokrstený. Vtedy však cisár Konštantín vydal rozkaz, aby sa do vojska zapojili všetci schopní synovia starých a vyslužených vojakov. Martinovmu otcovi sa nepáčilo synovo tiché a utiahnuté správanie, a tak ho tiež prihlásil do vojska. Martin bol zaradený do jazdeckého pluku, ktorý odchádzal do Amiens v severnej Galii (Francúzsko). Martin sa však nepokazil. Ku všetkým, aj k svojim podriadeným bol láskavý, bol štedrý voči svojmu sluhovi, aj voči chudobným. V meste Amiens sa odohral aj ten známy príbeh, keď stretol pri svojej ceste na koni žobráka, ktorý sa triasol zimou. Martin všetko rozdal, nemal pri sebe nič, a tak mu dal polovicu svojho plášťa. Vtedy v noci sa mu zjavil Pán Ježiš odiaty polovicou plášťa, ktorý Martin daroval žobrákovi. Hneď na druhý deň sa dal Martin v meste pokrstiť. Bolo to roku 339, mal vtedy asi dvadsaťtri rokov. Po čase odišiel z vojska, utiahol sa do samoty. Nejaký čas potom počúval biskupa [sv. Hilára](#) v Poitiers (západná Galia) a potom odišiel za svojimi rodičmi, ktorí sa medzitým presťahovali späť do Martinovho rodného mesta. Martinova matka sa stala tiež kresťankou.

Otec neopustil pohanské zvyky až do smrti. Martin sa stal neúnavným bojovníkom proti bludu ariánov. Tí ho však za to vyhnaní z mesta. Chcel ísť za Hilárom, no toho tiež stihol podobný osud. A tak sa nakoniec ocitol až na malom ostrove Galinaria oproti Janovu, kde osamote žil. Začiatkom roka 360 sa Hilár vrátil z vyhnanstva, Martin sa rozhodol ísť za ním. Hilár ho chcel vysvätiť za kňaza, no Martin sa necítil hodný. Usadil sa radšej v meste Piktavium v Galii, kde žil v prvom galskom kláštore spolu s niekoľkými mužmi.

V roku 371 sa uprázdnil biskupský stolec v meste Tours. Ľudia si žiadali, aby bol biskupom práve Martin. On samozrejme nechcel. No násilím ho vyviedli z jeho úkrytu, ktorý mal medzi husami, ktoré ho svojim gagotom prezradili. Kvôli tomu sa niekedy vyobrazuje s husou. 4. júla 371 bol vysvätený za biskupa. Za svoje sídlo si zvolil miesto asi dva kilometre od mesta Tours pri rieke Loire, kde vystaval drevený kláštor. Žil tam aj s asi osemdesiatimi učeníkmi. Nič nevlastnili, žili veľmi skromne. Martin zriedka opúšťal samotu, ale vedel rázne zakročiť, keď bolo treba. Keď dal cisárov brat Valens upáliť osemdesiat katolíckych kňazov, Martin sa vybral za cisárom Valentiniánom, aby ho napomenul. Valentinián si ho potom často volal ako poradcu na svoj dvor. Martin mal veľa zásluh aj na obrátení mnohých pohanov, ktorých bolo v okolí Tours veľmi veľa. Po zvyšok svojho života zostal skromným, poníženým, spával na holej zemi. Zomrel 8. novembra 397. Jeho telo pochovali 11. novembra na cintoríne za mestom Tours. Na tom mieste teraz stojí veľký chrám, ktorý je mu zasvätený.

Liturgický program na 32. Týždeň v „období cez rok“

	Farský kostol	Meretice	Bzenov
Pondelok: 12.11. <i>Sv. Jozafát, bisk. a muč., spom.</i>			
Utorok: 13.11. <i>Féria</i>	17.00 + Anna Halická		
Streda: 14.11. <i>Féria</i>	7.45 CZŠ		18.00 + Margita Suchovičová
Štvrtok: 15.11. <i>Féria</i>		18.00+adorácia + Július Focko	
Piatok: 16.11. <i>Féria</i>	18.00 Sv. omša pre deti + Jozef Leško		17.00 Sv. omša pre deti + František Kuruc
Sobota 17.11. <i>Sv. Alžbeta Uhorská, reh., sp.</i>		8.00 Pod' za 55. Života Vladimír Palenčár	
Nedeľa 18.11. 33. Nedeľa v „období cez rok“	10.30 Za farnosť	8.00 ZBP rod. Terézie	9.15 Pod' za 50 r. života Valéria

Farské oznamy

Milodary: Z pohrebu + Ondreja venovali na farský kostol 400 €. Pán Boh zaplat' za tento milodar. Na budúcu nedeľu je **Dobročinná zbierka sv. Alžbety**, ktorú každoročne vyhlasuje otec arcibiskup Mons. Bernard Bober, košický arcibiskup. Táto zbierka bude venovaná vytvoreniu zázemia pre nové pútnické miesto vo Vysokej nad Uhom, rodisku bl. Anny Kolesárovej.

Pod'akovanie: Vyjadrujem veľkú vďačnosť všetkým ženám za poupratovanie fary pred odpustovou slávnosťou a taktiež všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k odpustovým slávnostiam v našej farnosti. Taktiež vyjadrujem vďačnosť všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomohli k obohateniu odpustových slávností sv. Martina a sv. Imricha.

Výzva k modlitbe kresťania v Pakistane: "Bratia a sestry, ako je známe aj z médií, kresťania v Pakistane zažívajú nárast prenasledovania za svoju kresťanskú vieru. Najnovším príkladom je kauza manželky a matky dvoch detí Asie Bibi, kresťanky väznenej a prenasledovanej za to, že vyznala vieru v Ježiša Krista. Okrem nej je ohrozený aj jej obhajca, pričom jej rodina bola nútená emigrovať do zahraničia. Rôzne mimovládne organizácie aj niektoré vlády sa snažia dostať Asiu Bibi mimo krajinu, ale nedarí sa to kvôli reakcii extrémistov v posledných dňoch. Kresťania v Pakistane prosia o modlitbu. Vyprosujme im od Boha vytrvalosť vo viere, trpezlivosť v utrpení, posilu v rozhodnutí vyznávať Ježiša Krista a jeho evanjelium."

Upratovanie kostola:

17.11.-23.11.

Kostol sv. Martina: Eva Ivanová, Júlia Džubanská, Klára Kurucová.
Kostol sv. Imricha: Miroslav Kováč, Peter Jurko, Peter Čelovský.

Kostol sv. Ondreja: Pavol Palenčár, Mária Rusňáková, Jozef Svat, Jozef Suchovič, Ján Marcinko.

Odpustová slávnosť sv. Imricha

„Pán môj a Boh môj! Ty sa staráš o celý svet a pomáhaš ľuďom v slabosti. Splň vo mne svoju vôľu a rosou svojej milosti vyhas škodlivé vášne, ktoré bojujú proti duši.“

sv. Imrich

Program odpustovej slávnosti sv. Imricha začal v sobotu o 17h vystúpením rodičov, ktorí spolu s deťmi nacvičili dramatizované pásmo, v ktorom predstavili život sv. Imricha. Kráľovná Gizela a kráľ Štefan ukázali svojho malého syna, ktorého im Boh požehnal a od ktorého očakávali, že sa stane nástupcom kráľa. Následne deti stvárnil príbehy z detstva kráľoviča Imricha a postupne príbeh pokračoval tak ako sa vyvíjal Imrichov život na ceste k svätosti. Počuli sme Božiu výzvu, aby sa celkom odovzdal Bohu v panenstve tela i duše. Imrich bol jediným žijúcim synom kráľa Štefana, bol kráľovským dieťaťom a mohol si užívať život viac ako hocikto druhý. A predsa sme videli, že nadovšetko hľadal, ako sa páčiť Bohu.

Jeho modlitba sa môže stať vzorom modlitby každého, kto cíti Božie volanie k zasvätenému životu. Imrich prosí podobne ako P. Mária: „Nech sa mi stane podľa tvojho Slova!“ Toto je ten najmädrejší prístup k Božím požiadavkám, ktoré často presahujú ľudské schopnosti a sily.

Program pokračoval Fatimskou sobotou a následne sv. omšou. V homílii duchovný otec upriamil našu pozornosť na dodržanie sľubu, vernosti a poslušnosti. Sv. Imrich bol postavený do ťažkej situácie, kedy Boh od neho žiada zasvätiť sa mu a na druhej strane otec kráľ Štefan od neho žiada, aby vstúpil do stavu manželského. Kráľovič, aby z poslušnosti splnil Otcovu aj otcovu vôľu, pristupuje k sviatosti manželstva, ale s manželkou mali dohodu, že budú žiť ako brat a sestra. Ako je to s nami? Na ktorú stranu sa prikláňame my, na stranu sveta či na stranu Boha? Boh svoje sľuby stále dodrží.

Sv. Imrich – oroduj za nás!

